

3/2003

KALENDIS OCTOBRIBVS

MMIII

RVMOR
VARIVS
XXV
ANNOS
NATVS

RVMOR VARIVS
RVMOR VARIVS
RVMOR VARIVS

RVMOR VARIVS

RVMOR VARIVS
RVMOR VARIVS
A D IV C

TOMVS 26

FASC. 149

IMPRESSUM

RVMOR VARIVS a SOCIETATE LATINA HELVETICA, in ædibus, quibus nomen EDITIONS DU LAC est, editur.

RVMOR VARIVS sexies in singulos annos editur.

Editio: CCC

Pretium subnotationis (annuum):

In Helvetia	CHF	27.-
In ceteris Europae terris	EUR	18.-
In terris trans maria sitis	US\$	30.-

Singula specimina qui rogaverit, gratis accipiet.

Collegium redactorum:

Dr. med. W.F. Ebel (AMICVS)

Estelle (Stella) Gitta

Barbara Maier

Martinus Meier

Daniel Weissmann

Praeses honoris causa:

Ulrich (Udalricus) Aeschlimann, lic. phil. I

Impressum et dispositionem rerum legentibus publicandarum curat: Estelle Gitta

Typographeum: Copy Quick, Saloduri

RV mittit: Christina Meier-Portner

Epistulae, mandata mittenda sunt ad domum editoriam: RVMOR VARIVS, C/o EDITIONS DU LAC

Estelle Gitta

Ch. François-Lehmann 2, 1218 Grand-Saconnex

E-mail: e.gitta@bluewin.ch

www.aeschlicity.ch/rumor_varius

Institutum pecuniarium:

UBS, Zürich-Oerlikon

U. Aeschlimann, RVMOR VARIVS, P7-642.719.0

IMPRESSUM

RVMOR VARIVS wird von der SOCIETAS LATINA HELVETICA, bei den EDITIONS DU LAC herausgegeben. RVMOR VARIVS est publié par la SOCIETAS LATINA HELVETICA aux EDITIONS DU LAC

RVMOR VARIVS erscheint 6 mal jährlich/paraît 6 fois par an

Auflage/tirage: 300

Abonnementspreise/prix de l'abonnement (jährlich/annuel)

Schweiz/Suisse	CHF	27.-
Europa/Europe	EUR	18.-
Ueberssee/outre-mer	US\$	30.-

Einzelne Probenummern sind gratis erhältlich
Des spécimens peuvent être obtenus gratuitement

Redaktionsteam/équipe rédactionnelle:

Dr. med. W.F. Ebel (AMICVS)

Estelle Gitta

Barbara Maier

Martin Meier

Daniel Weissmann

Praeses honoris causa: Ulrich Aeschlimann

Grafik und Layout/graphisme et layout:

Estelle Gitta

Druck/impression: Copy Quick, Solothurn

Expédition: Christine Meier-Portner

Verlagsadresse/adresse de la maison d'édition

RVMOR VARIVS, c/o EDITIONS DU LAC,

Estelle Gitta

Ch. François-Lehmann 2, 1218 Grand-Saconnex

E-mail: e.gitta@bluewin.ch

www.aeschlicity.ch/rumor_varius

Bankverbindung/institut bancaire:

UBS, Zürich-Oerlikon

U. Aeschlimann, RVMOR VARIVS, P7-642.719.0

PRÆFATIO

Amicae et amici nostri!

Hoc quoque anno conventus collegii redactorem RUMORIS VARIII factum est. Die 20° mensis Septembris Stella Gitta, Udalricus Aeschlimann Martinusque Meier convenerunt Bernam in tabernam pulcherrimam, cui nomen 'Grock'. (Quos in imagine in horto amoeno tabernae facta videtis). Maxime dolendum erat, quod ceteri socii sociaeque officiis necessariis inevitabilibusque impediti adesse non poterant. Tamen Christine Meier et Daniel Weissmann telephonice suas sententias dixerunt et ita conventui quasi 'absentes praesentes' interfuerunt.

De difficultatibus praesentibus colloquebantur: Variis de causis libellus primus et secundus huius anni nondum edi potuerat. Varia deliberata sunt, etiam – horribile cogitatu! - quaesitum est, num editionem RUMORIS VARIII omittendum esset. Sed nolite timere, cari legentes! Maiori parti sociorum placuit libellum nostrum edere pergere, imprimis propterea, quod libelli 1/2003 et 2/2003 ad typis mandandum parati erant.

Itaque nuper libellum primum et secundum tandem accepivistis, et nunc tertium iam manibus tenetis!
 Nolite oblivisci argumenti libelli 5+6/2003 propositi: Europa!
 Maximas gratias pro patientia et tolerantia vestra, cari legentes, vobis agimus!

Valete!

Daniel Weissmann

Proverbia Hispanica

El rico sólo ayuda a quien le adula.
 Dives eum solum adiuvat, qui ei adulatur.

*

Entre salud y dinero salud quiero.

Eligens aut bonam valetudinem aut pecuniam,
 bonam valetudinem praefero.

*

Por la boca muere el pez.

Bucca piscis moritur.

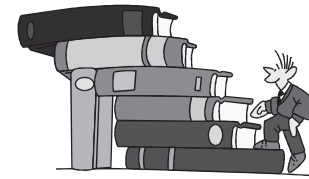
*

La oración breve sube al cielo.

Oratio brevis ad caelum ascendit.

*

In Latinum vertit Daniel Weissmann

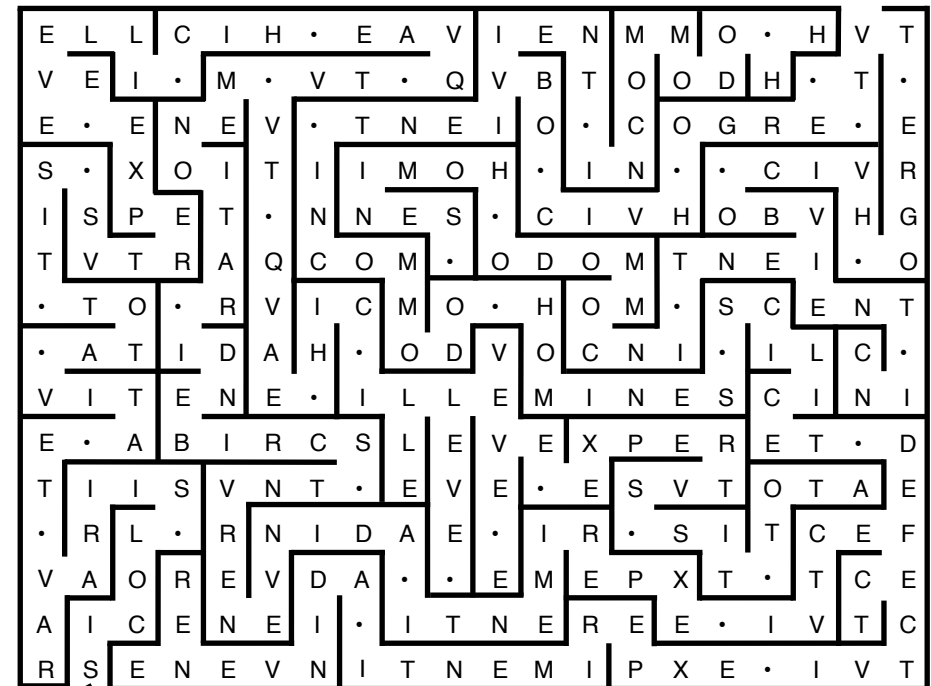

ARS LONGA,

VITA BREVIS

Multa experientia et doctum et prudentem hominem facit. Inde fit ut senes doctiores sint, saltem ratione experimenti, rebusque humanis propterea gerendis accomodatioribus iuvenibus, a pluribusque ea ratione gentibus maximo in honore habiti.

brevi tempore alter discat sicque consultum est nostri saeculi hominibus, qui plurium vitas, acta, inventa, expertaque pauca mora perlegentes, aliquid de suo insuper addunt, hisque alii. Itaque augetur ars.

Estelle GITTA

Proverbia Hispanica

Preguntando se aprende.

Rogando discitur.

*

Corazón apasionado no quiere ser aconsejado.

Ardens cor consilia accipere non vult.

*

Más vale hombre sabio que hombre fuerte.

Homo prudens et sapiens magis valet quam homo robustus.

Mes de flores, mes de amores.

Mensis florum, mensis amorum.

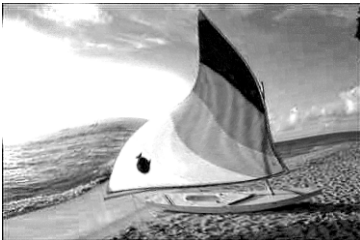
*

Desde que no nos vemos, no nos conocemos.
Ex quo nos non videmus, nos non agnoscimus.

*

Libro prestado, libro perdido.

Liber commodatus, liber amissus.

Para pasar el agua y dar dinero, nunca seas el primero.
Aquam transiens et pecuniam dans numquam primus sis.

*

No hay año sin desengaño.

Non est annus sine spe erepta.

*

Entre dos que se quieren bien, con uno que coma basta.

Inter duos, qui se bene amant, uno edente satis est.

*

La vida, cuanto más vacía, más pesa.

Eo magis vita oneri est, quo magis inanitur.

Todos somos locos, los unos de los otros.
Nos omnes amentes sumus, alii ex aliis.

*

Todos los duelos con pan son buenos.
Omnes dolores pane boni sunt

*

A pregunta necia, dissimulada respuesta.
Responsum dissimulatum interrogationi stultae.

*

Quien de ajeno se viste, en la calle lo desnudan.

Alieno qui se vestit, in via nudatur.

In Latinum vertit Daniel Weissmann

«QUIS DIVES ? QUI NIL CUPIAT»

Solebat sanctus Bernardus dicere novicium, cum in monasterium intraret, corpus suum extra limen debere relinquere; accipit itaque secum dum cartusiae consuetudines cellae incola, ad lectum paleam, filtrum, pulvinar, cotum vel coopertorium de grossissimis ovium pellibus, et panno rustico coopertum. Ad vestitum autem duo cilicia, duas tunicas, duas pellicias, unam deteriorem, alteram meliorem, duasque similiter cucullas, tria paria caligarum, paria pedulium quatuor, pelles, capam, sotulares nocturnos et diurnos, sagimen quoque ad ungendum, lumbaria duo, cingulum, omnia cannabina et grossa. Et quidquid prorsus ad lectum vestitumve pertinet, cuius grossitudinis colorisve sit, non curabit. Cum enim ad omnes monachos tum maxime ad nos humilitatem attritionemque pannorum et universorum quibus utimur vilitatem, paupertatem et abiectiorem certus est pertinere. Habet etiam acus duas, filum, forfices, pectinem, novaculam ad caput, cotem vel calculum, et corrigiam ad acuendum.

Ad scribendum vero, scriptorium, pennas, cretam, pumices duos, cornua duo, scalpellum unum, ad radenda pergamena, novaculas sive rasoria duo, punctorium unum, subulam unam, plumbum, regulam, postem ad regulandum, tabulas, grafium. Quod si frater alterius artis fuerit, quod apud nos raro valde contingit, omnes enim paene quos suscipimus, si fieri potest scribere docemus, habebit arti suae instrumenta convenientia.

Et quia sicut caeteras necessitates quae ad vilitatem et humilitatem pertinent, coquinam etiam ipsi nobis facimus, dantur ei ollae duae, scutellae duae, tertia ad panem, vel pro ea mantile. Quarta grandiuscula est ad faciendas mundicias, coclearia duo, cultellus ad panem, iusta, sciphus, vas aquarium, salaria, patella, duo ad legumina sacculi, manutergium. Ad ignem focile, esca, lapis ignitus, ligna, securis. Ad opera vero dolabrum. Idcirco enim uni tanta concedimus, ne exire de cella compellatur.

Atque ita quidem se sanctus vir ipse gerebat. Namque usque eo mortificatos habebat sensus, ut ea quae observarentur oculis non iam cerneret. Cum se in eam consuetudinem iamdiu adduxisset, ut palati voluptates minimi faceret, omne iam apud eum saporis acumen extinctum erat. Itaque et omnia sine ullo delectu edebat, et aquam aut oleum, prout alterutrum erat in promptu, omni discrimine remoto bibebat. Adeoque panis quo vescebatur amarus erat, ut nihil magis eum timere appareret quam si voluptatem aliquam suo corpori dedisset.

Praeterea quibus solitudo horridior videbatur, eis taetras illas tenebras exteriores memorabat dentiumque stridorem aeternum. Quod si quis diuturnum illud horrendumque silentium asperius ducebat, hos admonebat, si diligenter considerassent quam acriter Magnus ille Iudex sermones perpensurus esset, fore ut facillime silerent.

Corporis valetudinem cum ipse fere non curaret, magnam in hac re molitiam hominum vehementer increpabat, qui sese immortales facere cuperent, adeo effrenata in iis vitae cupiditas esset; se vero infirmitates suas in poenitentiae exercitationibus ponere. Ut saeculi luxuriae adversaretur, caelum quoddam humidum et pestiferum ad sedem constituendam eligere solebat, ut non tam aeger quam imbecillus esset; religiosum autem tum existimabat sanum esse, cum tantum valeret ut canere et psallere posset.

Estelle Gitta

DE CINERENTULA FABELLA

Roald Dahl

REVOLTING RHYMES

Versiculi Horribiles

a Francisco Schlosser
Rhenano-Palatinensi
in sermonem Latinum conversi
imagunculisque lepidis exornati

Fabellam haud novistis, quia haec accidit alia via. Fabella nota omnibus infantulis antiquitus inepta est et stultula et simplex et innoxia. Correctast autem pars, in qua sorores (Cinerentula in cella clausa, qua in cella situ corrupta, putidella arrosa est impavidis a rattis cibi avidis)

saltatum irent splendidam
in magnam domum regiam.

Quanam hi sunt mures?! Summus mus, summa iniuria!

Lamentabatur parva. Quam audivit maga miseram. "Quid agitur?" quaesivit e iuvenula sollicitate. Et parva: "Vae! Vae! Omnium miserrima sum virginum!"

Tum murum pugnibus tractans: "Me ad regiam fer propere!" clamavit. "Discogaudio (1)

Diva ex machina virga divina praedita Cinerentulae auxilio succurrit.

Raeda et veste opus mi, brachiali admirabili, inauribus argenteis, crepidis, bracis calidis (2). Me certe ducet regulus comptam pretiosis vestibus". Tum maga: "Torquens virgam illam iuvabo parvam te pupillam." In domo magna principis pupa momento temporis. Quae fecit ingentissimam sororibus invidiam complectens dulcem hominem iucundum, blandum, divitem. Qui est amore lepidae incensus Cinerentulae.

En Cinerentulam cum principe saltantem! Qui eam eleganter manu ducit. Soror ex noverca suscepta separatim, more iuvenum nostrorum dierum (ut fit in speluncis saltatorii discotheccis (3) appellatis), choream dat.

Quae media nocte subito dixit: "Abire debeo!" Sed regulus: "Non sino te abire! Numquam! Minime!" Vestem retinuit. Amata puella fugit denudata. In gradibus argenteam amisit suam crepidam. Quam pressit incompotus ad pectus regis filius. "Me iungam cum iuvenula, cui bene sedet crepida. Scrutabor totum oppidum, quoad reperiam corculum." Quo dicto eius crepidam

imposuit in cistam. Quam confestim soror pustulata parvis furunculis vitiata coniecit cito, furtim, clam in cellam dictam intimam. In capsam suum dexterum imposuit "calceolum". Fortuna, ut videtur, vae, haud favet Cinerentulae!

Soror ex noverca suscepta crepidam Cinerentulae in cellam intimam submergit

Pulsavit cuncta ipsa re vir ostia postridie.
Eresctast expectatio:
Quis potest uti calceo?
Qui nimis latus calceus, haud aptus rectis pedibus.
Neque odore is carebat, sed pedem foetidum olebat. (4)
Quem sunt expertae plurimae oppidi frustra filiae.

Sorum inducendi tum fuerunt partes calceum.

Soror mala calceum sibi inducit

Tum minor: "Sedet bene! Me nunc ducere oportet te!"
Sed princeps clamitavit: "Di avertant hoc, ocelle mi!"
"Tu promisisti, mendax, me ducturum esse publice!"

Haec verba audacissima capite luit femina.
Clamavit princeps: "Pustulata pulchrior calva amputata!"

Voluit maior natu tum inducere hunc calceum.
Sed princeps huic cucurbitam taetram abscidit etiam.
Huc illuc caput est volutum in solo sanguine imbutum.

A regule, regule, quae te dementia cepit! Princeps ira incensus puellae caput gladio detruncat.

Audivit Cinerentula hoc volvi, bona olera quae coquinabat, brassicam.
Pandit culinae ianuam.
"Quid vult id sibi?!" exclamavit.
"Id tua nil refert!" tonavit vox saeva regis filii.
"Num nubam tali viro, qui", puella inquit, "capita detruncet muliebria?"
Et regis filius: "Quisnam illa exspiratura est mamilla?!"

In ipsa morte maga bellae auxilio venit iuvenellae.
Quae virgam vibrans dixit: "Rem, quamcumque optes, tibi dem!"

Ut meministi, virgula haec mira est et magica."
Et parva: "Bona maga, me nunc caute geram, callide.
Me capit taedium nummorum, satietas principum stultorum!
Cupio nubere modesto, integro viro non scelesto."

Iam paulo post Cinerentella bono plebeio nupsit bella.
Decocta poma is vendebat, victum mulieri praebebat.
Ita ridebant, gestiebant, laute perpetuo vivebant.

Cinerentula sponsum amplexatur et osculatur. Verus amor nullum novit habere modum.

ANNOTATIONES

- (1) *Discogaudium: gaudium, quo pueri puellaeque in speluncis saltatoriis versantes afficiuntur.*
- (2) *Bracellae Cal(i)dae: bracia brevissimae, quarum adspectu iucundo virorum oculi pascentur sensusque quasi titillantur.*
- (3) *Discotheca: spelunca saltatoria, qua in spelunca musica discophonica dicta resonante pueri puellaeque aetatis instrumentorum computatoriorum more hircorum seu hippopotamorum modo huc, modo illuc circumcursant, coca-colam sorbent, discolloquia, i.e. colloquia ingenii acumine valentia, habent.*
- (4) *Sunt, qui pedes multo sudore fluentes habent. Pecunia, ut scimus, minime olet, olent pedes!*

CANTICA

A „SCARABULSANTIBUS“ LINGUA ANGLICA „BEATLES“ APPELLATIS
COMPOSITA, A FRANCISCO SCHLOSSER LATINE REDDITA

Quis sit vir vere civilis

Fortuna suffragante...

(SLL = *Semper Latine loquere*)

acrius affecte quidquid senserunt extra se magna vi proferre solent; ita ut, mechanico quodam impulsu, suum in alios ardorem atque affectus transfundant. Corpus scilicet ipsum cum corpore loquitur; omnes motus, omnes nutus conspirantes ad rem eandem pertinent. Quid enim ad commovendam alliciendamque multitudinem valet? Quid ad plerosque etiam ceterorum hominum impellendos? ad fidem iis faciendam? Vox vehemens ac fervida, vividi crebrique corporis motus, incitata verba ac sonantia. Sed, ut paucos illos commoveas, quorum et animus firmus et iudicium acutum et sensus exquisitus est, quique vocem, gestum, vanum verborum sonitum parvi ducunt, res, sententiae, rationes adhibendae sunt; quas quo modo melius proponas et distinguas et ordines perspiciendum est: nec ferire aures aut occupare oculos satis est, sed et animum movere et praecordia tangere oportet, simul atque mens verbis

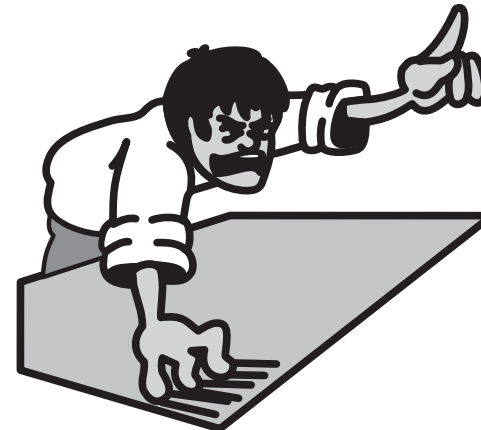
«Vir bonus, dicendi peritus», Cicero ait. Quamquam omnibus temporibus fuerunt qui, valentes in dicendo, aliis imperare possent, tamen plerique eorum qui praeclaras volunt habere orationes verborum splendorem omnibus locis pariter, nullo habito delectu, quaerere solent: omnia se fecisse putant, dum magna verba et sententias inanes velut in acervo quodam congesserint. Nec quidquam aliud cogitant nisi ut ornamentis orationem onerent. Vera autem eloquentia, cum et ingenium exercitatum et mentem doctrina exultam requirat, longe quidem abest ab ingenita ista loquendi facilitate quae, cum nihil aliud nisi naturae dos quaedam ac virtus esse videatur, omnibus iis impertita est, quibus et affectus vehementes et vox flexibilis et animus in excogitando promptus est. Illi enim, ut sensibus, sic animis

ipsa detineatur.

Equidem virum gravem quaero, qui me causa mea, non sua alloquatur, qui salutem meam, non falsae suae gloriae consulat. Is enim auribus hominum dignus est, cuius verba sententiis, sententiae veritati virtutisque serviunt. Nihil autem magis spernendum est quam si quis orationum institor eodem modo verbis utitur quo medicamentis circulator.

Qui vere civilis vir est et egregia mente praeditus et per doctrinam omni genere scientiae quod homini sapienti eidemque iucundo necessarium sit ornatissimus; cui tanta innata est carminum componendorum facultas ut versus faciat quos Baudelaire vel Novalis vel Byron vel Homerum pro suis agnoscere non pudeat si ad lumen redeant; ei tamen non mentis tantum splendorem laudi tribuere volo, quamquam mira illa mens tanta alacritate tantoque ardore fulget ut facere non possit quin eluceat iis temporibus ipsis quibus vir vere civilis eam obscurari malit. At civilis viri potior mente animus: nam tam singulari est ingenuitate ut ne audivisse quidem unquam videatur dissimulationem in terris esse. Quae vera sunt ea sine

timore fucosque adfirmat ac fortiter defendit: qui ad iustitiam sustinendam ne ira quidem abstinere soleat, si aliter fieri non potest, eaque humanitate sit quae primorum temporum innocentiam redolet...

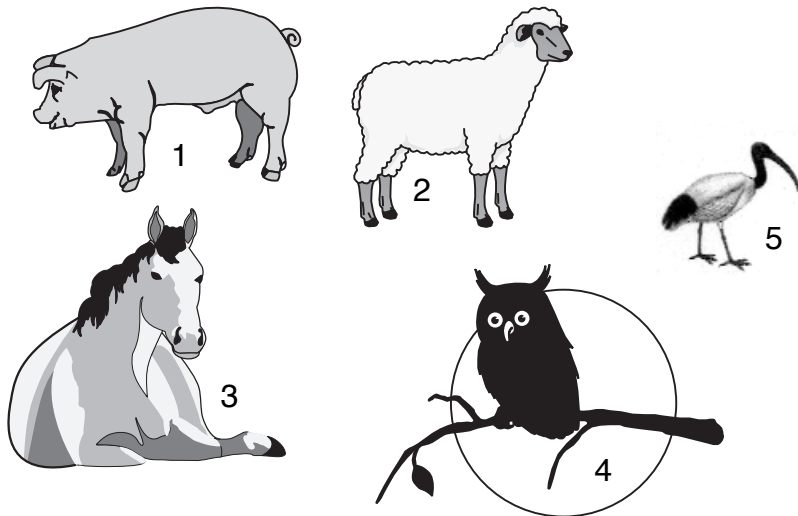
Nullum habet patrociniū

Estelle Gitta

Aenigma

Natura cauti providique, sed si quid proponeretur lucri, impigri et audaces, nec religionibus impediti, nec quid de se homines sentirent curantes, prout tempus ferebat aut pertinaces aut faciles, quidquid tulerat casus in utilitatem vertentes, mercatura priscis illis temporibus ceteris iam ante Graecos praestiterunt populis. Primi enim omnium illas inter gentes mercium permutationes videntur instituisse, a quibus coeptus est et quasi illucescit politior inter homines usus. Qui sunt?

Primae litterae animalium, ordine servato, tibi solutionem tradent.

SOLUTIONES (RV 2/03)

Per ellipsem dictum: Maximum remedium irae mora est.

Nunc bibendum...: Accessit ad calamitatem nostram quod Graecorum vinum ob picis taedae gypsi commixtionem nobis impotabile fuit domus ipsa erat inaquosa nec sitim saltem aqua extinguere quivimus quam data pecunia emeremus".

Estelle Gitta

ROMULUS MAGNUS

Friderici DÜRRENMATT (1921-1990) Helvetii narratoris et comoediographi ingeniosi ROMULUS MAGNUS ("Romulus der Grosse") comoedia historica fidei historicae contraria quattuor actibus scripta, anno 1948 primum acta, annis 1958 et 1964 retractata, anno 2000 a Nicolao GROSS Germano Coreanensi in Latinum conversa.

Comoediae pars undecima

PYRAMUS: M[∞]nin êeide, yeã - ego Homerum!

ACHILLES: Quacumque ratione pro certo habeo tempus nunc incipiens fore formidulosum.

PYRAMUS: Medium aevum vere obscurum. Nolo esse *pessimista, sed persuasum mihi est: genus humanum e calamitate hodierna numquam recreatum iri.

Romulus toga imperiali et corona laurea indutus apparet.

ACHILLES et PYRAMUS: Salve Caesar.

ROMULUS: Salvete. Retardatus sum. Frequentia audientiarum inexpectata fatigatus eram. Hodie bene mane adhuc somniculosus vix potui athletam transscendere adhuc ante lectum meum dormientem. Nocte praeterita plus civitatem gubernavi quam toto spatio viginti annorum, quo imperavi.

ACHILLES: Certe, Maiestas.

ROMULUS: Miror, quantum sit silentium. Quam vastum silentium. Omnia videntur derelicta esse.

Silentium.

ROMULUS: Ubi est Rea filia mea?

Silentium.

ACHILLES: Principissa –

PYRAMUS: et Aemilianus –

ACHILLES: et Imperatrix –

PYRAMUS: administer rerum domesticarum, mariscalcus regni, coquus ceterique omnes –

Silentium.

ROMULUS: Quidnam?

ACHILLES: Omnes rate in Siciliam transnavigantes submersi sunt. Mari abluti sunt.

PYRAMUS: Piscator quidam nuntium attulit.

ACHILLES: Solus Zeno una cum camerariis suis vitam suam servare potuit nave actuaria Alexandriam vectus.

Silentium. Imperator manet tranquillus.

ROMULUS: Filia mea filiusque meus Aemilianus.

Aspectat ambos camerarios.

ROMULUS: Non video lacrimas in oculis vestris.

ACHILLES: Sumus senes.

ROMULUS: Mihi autem moriendumst. Germani me necabunt. Etiam hodie. Itaque nullo iam dolore afficior. Moriturus mortuos non deflet. Animus meus numquam firmior, numquam hilarior fuit quam nunc, ubi omnia sunt finita. Afferte cibos matutinos.

PYRAMUS: Ientaculumne?

ACHILLES: At Germani, Maiestas, Germani maturime -

PYRAMUS: Necnon respiciendus est luctus Imperii publicus.

ROMULUS: Gerrae. Non iam exstat Imperium, quod lugeri possit. Ego ipse sic interire volo ut vixi.

PYRAMUS: Ut iubes, mi Imperator.

Romulus considit in sessibulo in proscenii media parte posito. Pyramus affert parvam mensam, in qua sunt res Imperatori solitae. Imperator cogitabundus aspectat escaria ientaculi.

ROMULUS: Quare mihi ultimum ientaculum habituro attulisti detritos istos catinos lamineos, lancem istam fere diffractam?

PYRAMUS: Escaria imperialia ablata erant ab Imperatrice. Erant possessa patris Imperatricis.

ACHILLES: Quae nunc sita sunt in fundo maris.

ROMULUS: Nil refert. In diludio cum comedam magis conveniunt escaria vetusta.

Pulsando ovum aperit.

ROMULUS: Scilicet Augustus iterum non peperisse.

Pyramus Achillen aspicit ope indigens.

PYRAMUS: Non peperit, mi Imperator.

ROMULUS: Tiberiusne?

PYRAMUS: Iulii non pepererunt.

ROMULUS: Nonne Flavii?

PYRAMUS: Domitianus. At istius ova Maiestas tua expressis verbis comedere non desiderat.

ROMULUS: Hoc ovum cuius est?

Applari exedit.

PYRAMUS: Marci Aurelii, ut solet.

ROMULUS: Praeter eos alius peperit?

PYRAMUS: Odoacer.

Aliquatenus eum pudet.

ROMULUS: Ecce.

PYRAMUS: Tria ova, Maiestas.

ROMULUS: Attende, haec gallina hodie plura pariet quam umquam antea.

Maiestas lac bibit.

ROMULUS: Quid estis animis tam sollemnibus?

ACHILLES: Per viginti annos nunc serviimus Maiestati tuae.

PYRAMUS: Et viginti annos Maiestatis tuae praecessoribus.

ACHILLES: Per sexaginta annos perpessi sumus paupertatem amarissimam, ut serviremus potestati imperiali.

PYRAMUS: Omnis raedarius meritorius maius salarium accipit quam camerarius

imperialis. Oportet hoc aliquando dicatur, Maiestas!

ROMULUS: Hoc concedo. Sed considerate, quaeso, raedarium meritorium plus

pecuniae accipere quam Imperatorem.

Pyramus Achillen aspectat opem rogans.

ACHILLES: Caesar Runcina fabricator bracarum nobis praebuit munera camerariorum in villa sua Romana officia gerentium.

PYRAMUS: Quattuor milia sestertium in anno et tres vacationes postmeridianas in septimana.

ACHILLES: Quibus muneribus fungentes vacabimus commentariis scribendis.

ROMULUS: Condiciones sunt phantasticae. Estis liberi.
Coronam lauream deponit et utrique unum dat folium.
 ROMULUS: Duo folia ultima coronae meae aureae. Haec est etiam actio
 ultima gubernationis meae.
Audiuntur clamores bellici.
 ROMULUS: Qualis strepitus est?
 ACHILLES: Germani, Maiestas! Germani venerunt!
 PYRAMUS: Desideratne Maiestas fortasse gladium imperialem?
 ROMULUS: Num idem nondum est venditus?
Pyramus Achillen aspectat opem rogans.
 ACHILLES: Qui est ferrugine obsitus, et lapides Imperii pretiosi evulsi sunt
 ab ipsa Maiestate tua.
 PYRAMUS: Estne afferendus?
 ROMULUS: Gladii imperiales, mi care Pyrame, maxime oportet in angulo
 relinquuntur.
 PYRAMUS: Finivitne Maiestas tua ientaculum?
 ROMULUS: Paululum infunde vini asparagi.
Pyramus tremens infundit.
 ROMULUS: Licet abeatis. Imperator vobis non iam eget. Fuistis camerarii
 nulla vituperatione digni.
*Ambo timide abeunt. Imperator bibit caliculum vini asparagi. E recessu
 venit Germanus. Qui se movet libere et secure. Videtur esse prudens,
 praeter bracas ei nihil est barbaricum. Aspectat grapheum, quasi am-
 bulet per museum, interdum aliquid notat in diario e pera coriacea
 sumpto. Bracatus est, vestem gerit laxam levemque, petasum latam,
 quae omnia praebent aspectum prorsus imbellem, excepto gladio, quo
 est cinctus. Germanus quasi forte inter ceteras res conspicit Imperato-
 rem. Unus alterum aspectat stupefactus.*
 GERMANUS: Ecce Romanus!
 ROMULUS: Salvus sis.
Illum aspectat vultu dubio.

Comoediae pars duodecima in proximo libello
 sequetur!

Subnoto RV, ut ipse accipiam
 (Ich abonniere RV für mich selber)

Subnoto RV DONO DATUM ei, cuius
 inscriptio cursualis supra indicata est
 (Ich abonniere RV als Geschenkabonne-
 ment für jemanden, dessen Adresse oben
 angegeben ist): -----

Factura subnotationis mittenda est ad inscrip-
 tionem cursualem infra indicatam (Die Abonne-
 mentsrechnung ist zu senden an):

Ort, Datum: _____

Unterschrift: _____

Hier bitte
 frankieren

RVMOR VARIVS
 C/o EDITIONS DU LAC
 Estelle GITTA
 Ch. F.-Lehmann 2
 1218 Grand-Saconnex

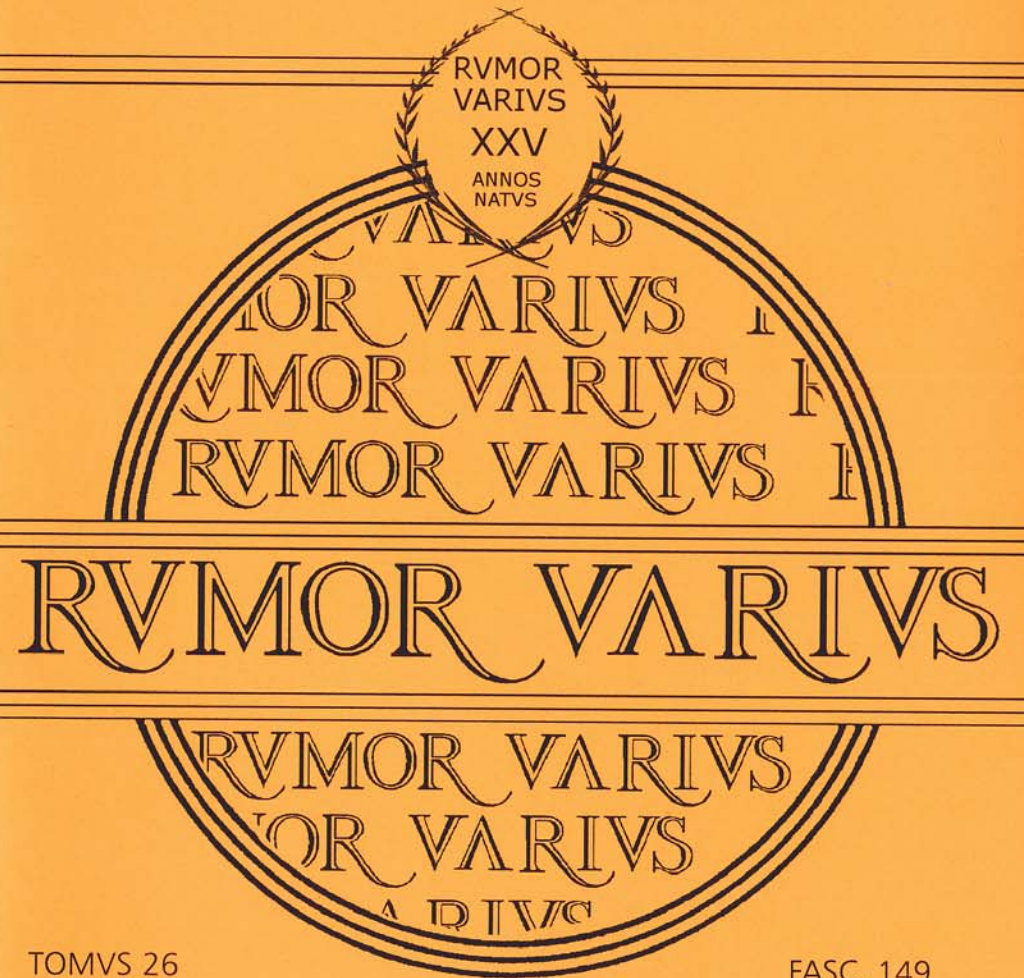
PP/Journal

4702 Oensingen

3/2003

KALENDIS OCTOBRIBVS

MMIII

TOMVS 26

FASC. 149